

sobre llibres era el mític «Apostrophe» que es feia a la televisió francesa, conduït pel periodista (que venia del món de l'esport i que era un gran lector) Pivrot. Fa uns quants anys, a aquest periodista se li va entregar el premi Jordi Xifra Heras. En un sopar, reduït, ens va comentar que ja no feia el programa, entre altres coses perquè tenia una audiència de tres-cents mil espectadors i tal com estaven de controls ja no era rendible.

Les nostres televisions de cada dia sempre han tingut aquesta assignatura pendent: la de fer un programa que «funcionés» sobre llibres. Les aventures no han estat del tot encertades i a més han durat poc i els han programat a deshores.

La nostra *tele* de Girona, TVGI, que ara està celebrant els seus vint anys de vida, encara sota la direcció del seu exdirector Enric Matarrodona va idear un programa de llibres, en el qual els protagonistes fossin els escriptors gironins, conduït pel periodista i historiador Xavier Carmaniu,

amb el títol de «La ciutat dels llibres».

Aquest espai, sense grans pretensions, ha aconseguit allò tan difícil en el món de la televisió de fer dir «mira què fan». Xavier Carmaniu ens ha mostrat, apropiat i fet conèixer, sempre des d'un segon pla i amb la discreció suficient, uns autors de Girona i les seves rodalies. Personatges que molts de nosaltres els tenim «vistos» però no gaire coneguts. Els ha fet parlar dels seus llibres, també, de les seves referències i gustos literaris. Ha estat com si estiguéssim al sofà de casa amb ells; assistim a una tertúlia gens pedant, i sí distreta, amena i profitosa.

De vegades, com ha passat amb «La ciutat dels llibres», fer un programa amb ganes i sense pretensions aconsegueix que l'espectador se'l miri amb interès i que en demani més. Esperem que aquesta experiència no s'acabi i que tingui continuïtat. És un luxe que no podem perdre.

Guillem Terribas

Xavier Carmaniu amb Josep M. Terricabras.

TELEVISIÓ DE GIRONA

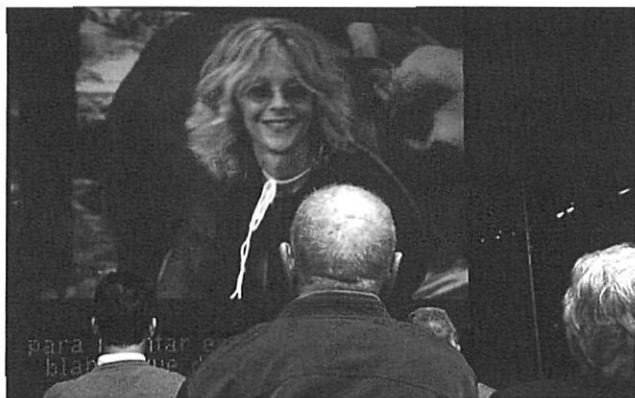
Un festival necessari

A Sant Feliu de Guíxols, conjuntament amb el Prat de Llobregat i Tortosa, s'ha celebrat la dotzena edició del Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient de Catalunya.

Quan ja fa molts anys vaig descobrir —gràcies al Dr. Joaquim Montoriol— les autèntiques causes de la desaparició de la selva amazònica, per culpa principalment de tres grans multinacionals molt poderoses i conegudes, de les quals la majoria, per no dir tots, consumim els seus productes, vaig quedar esborronat, paralitzat, trist, sensibilitzat. Ara, a sobre, el perill d'extinció del pulmó més gran de la terra ha crescut i, amb la tranquil·litat i la ingenuïtat dels cànids, TV3 ens avisa que cada minut en desapareixen 28 hectàrees!, l'equivalent a 28 illes de l'Eixample barcelonina o 28 estadis de futbol, per plantar-hi soja per alimentar la ramaderia europea! Passa desapercebut.

Per això cal, i molt, un certamen com el Festival Internacional del Medi Ambient de Catalunya, i la seva tasca de sensibilització, de denúncia, d'involucrar. Un festival —ha estat el primer de fer-ho— que tracta i concreta en imatges les problemàtiques medioambientals i socials amb estrenes cinematogràfiques, compromeses, de realitzadors independents i la participació d'importants cadenes de televisió mundials. Un festival prestigiós i reconegut internacionalment. Un Festival cosmopolita, amb pel·lícules i documentals que enguany provenien de països tan diversos com Costa Rica, Canadà, Estats Units, Cuba, Suècia, Argentina, Suïssa, Estònia, Turquia,

Un moment de la projecció.

Espanya, Polònia, Austràlia, Regne Unit, Israel o Brasil. Un festival que mostra la lluita contra els latifundis improductius i els terratinents, les transformacions socials dels barris, les visions dels seus mons de nens de distint origen, el canvi climàtic, dones exiliades, el debat sobre l'aigua, la lluita per sobreviure a les capitals, els sense sostre, la recuperació de la música indígena a la selva, la lluita d'un poble indígena pel reconeixement com a nació —els sona?—, la situació de la dona gitana actual, un any de la vida d'un expresidiari, nens del carrer, refugiats, la lluita per mantenir sistemes de vida mil·lenaris, la controvèrsia medioambiental i dels drets humans de les empreses petrolieres, els problemes polítics socials relacionats amb els problemes hídrics, joves practicants de diverses religions, la discriminació i recel de comunitats immigrants en ple cor d'Europa, la lluita

d'uns apassionats activistes pel medi ambient, la vida d'un jove immigrant amb discapacitat física, la influència de l'energia en la nostra vida diària, els diversos universos de tots els mons que s'hi retraten...

Un festival que en aquesta edició, la dotzena, ha sigut el de la diversificació en tres punts de la geografia catalana: Sant Feliu de Guíxols, el Prat de Llobregat i Tortosa. I amb vista a l'any vinent, l'organització es planteja portar-lo també a les comarques de Lleida. Un reordenament que ha afectat la direcció, ja que Claudio Lauria ha deixat pas a Jaume Gil, un veterà del certamen, que ha seguit la mateixa línia de programació i ha mantingut la temàtica ecològica, però recuperant els llargmetratges de ficció. I s'ha rescatat el premi per incentivar la producció de cinema espanyol i independent.

Xavier Colomer-Ribot

Gestió de l'aigua i de les conques fluvials

Els dies 14 i 15 de juliol de 2005 es va celebrar a la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona la sisena edició de l'Escola Internacional de Medi Ambient, enguany dedicada a la gestió de l'aigua i les conques fluvials i organitzada per l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona i el Consorci Alba-Ter.

L'esdeveniment arribà en un moment en què qual-sevol informació referent a l'aigua i la seva gestió resultava especialment candent, atesa la greu sequera que havia experimentat el país en els mesos que el precedien.

Així, la plena vigència de l'anomenat «decret de sequera» impulsat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, la recent expiració definitiva del famós transvasament de l'Ebre i les polèmiques derivades de la implantació de la Directiva Marc de l'Aigua de la Unió Europea van ser omnipresents en el rerefons de ponències i converses informals entre els assistents a l'Escola.

Els objectius de l'Escola responien al seu caràcter internacional en pretendre aportar nous coneixements i experiències en la gestió de conques fluvials dins el nou enfocament que es desprèn de la implementa-

ció de la Directiva Marc de l'aigua a la política europea. I és que segons aquesta normativa, la conca fluvial és la unitat territorial sobre la qual s'ha de basar la planificació i la gestió de l'aigua.

L'estructura del curs també respongué conseqüentment al títol de l'Escola, en aquest cas a la segona part del seu enunciat: «de la teoria a la pràctica».

El primer bloc, que es desenvolupà durant la sessió matinal del primer dia de curs, es va dedicar a la gestió de l'aigua en un context de canvi, amb una presentació de les noves orientacions amb què s'afronta la gestió de l'aigua a Europa, Espanya i Catalunya davant l'actual context de canvi d'enfocament.

La programació reservada per a la tarda d'aquell primer dia versava sobre mètodes i instruments per a la millora de la gestió de l'aigua i les conques fluvials. S'hi van explorar els